

Skandináv boldogságpornó

2016 szeptember 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A *World Happiness Report* tanúsága szerint (amit az *ENSZ* egy gyanús, homályba burkolózó szervezete állít ki, gyanús és homályos körülmények között) a skandináv országok „boldogságszintje” kimagaslik a világ egyéb pöcegödrei közül. Skandináv boldogságpornó**.**

Bár azt nem értettem soha, hogy a boldogság, hogyan mérhet?, hogyan fogalmazható meg statisztikai adatként, bizonyos sorminták szerint – bár legyünk ?szinték, mióta a humanizmust és annak összes kimondott ígéretét

számadattá dolgozták át Auschwitzban (kulturális és szociális buzgalmukban eltévelyedett, önfeledt németjeink), már ez sem egészen elképzelhetetlen. Egy rakás szervilis, perfekcionista hivatalnok bármire képes („*…nem annyira antiszemitákra, inkább jó szervez?kre van szüksége”).*

A boldogság, mint az állam önigazolásaként megjelen? propagandaeszköz. Ez bizony kurva rosszul hangzik.

(A 70’-es évekt?l kezdve) emberkísérletek sora zajlik az északi országok (egyre zártabbá váló lágerekvilágok) többségében (Svédországban és Dániában), aminek végkifejlete egy teljességgel konformista, hamis egyenl?ségre, erkölcsi-etikai relativizmusra felépített társadalom.

A következetes reálpolitika mentén – direkt szempontból – kimaradtak vagy próbáltak kimaradni a világháborúkból (kivásárolták magukat és erkölcsileg „langyosak” maradtak). Állami irányítás alatt álló fegyvergyártó- és cégbirodalmakat építhettek fel, **amivel megalapozhatták gazdaságuk folyamatos növekedését** és a németekkel való gazdasági szimbiózist is csak az utolsó pillanatban szüntették meg az érezhet?en *nemsokára gy?ztesek* nyomására.

A háborút követ?en (részben alatta is): a menekültek befogadása, humanitárius segélyek, Raoul Wallenberg (az egy-két fellelhet? svéd h?sb?l, megfelel?en túlsúlyozott országmarketinggel egész jó üzletet csináltak), egészen a napjainkig. A „sikersztori” mindenki számára ismert.

Álljunk meg egy pillanatra. Nagy humanistáink és filantrópjaink, a szorgos svédek az ún. *Tvångssterilisering i Sverige*-ben, azaz kényszersterilizációban látták a társadalom megtisztításának lehet?ségét. 1922-ben, Uppsalában megalapították *Fajbiológiai Állami Intézetet*, **amely a 1934-ben tudományos kutatások eredményként bejelentette az eugenika alapú társadalomépítést,** amivel az antiszociális viselkedést, az egyéb fizikai és lelki torzulásokat, betegségeket kívánták megsz?rni – alig egy évvel lemaradva a németekt?l – az intézmény kés?bb korszer?bb elnevezést kapott, de egészen a 75’-ig folytatta „áldásos tevékenységét”.

A független, királyi Svédországban éppen a háború alatt – a gázkamrákkal szimultán – érte el tet?pontját az eugenikai alapú kényszersterilizáció. Ebben semmi meglep? nincsen – a sterilizációval a lényegre törtek és kifinomulatlan eszközökkel ugyan, de ugyanúgy homogenizálni akarták a társadalmukat, ahogyan napjainkban is.

Képek a múlt századból. Vidám a kolhozok, a gulágok népe, boldogok az összes élmunkások és nyomorgó családjaik. Boldog egyesülés, azonosulás a társadalmival, a közös alkotással. **Jól érezni magunkat, eltelni abban, amit megkaphatunk, a lassan kényelmessé váló öncenzúra, a magány kikerülése.** Örömittas, holtukban is ragyogó arcok a Hitlerjugendb?l. Az SS Totenkopf és a lét elviselhetetlen könny?sége, a testi örömök, avagy a puskatussal másokba vert boldogság, a személyes megváltás.

Mind-mind, a mai kistestvérekhez hasonlatos relativista világvallások végeredményei: a valóság megtagadása.

A mérhet?ségt?l, az ítélett?l való rettegés, az ember tetteinek értéknélkülisége. A második világháború végével és az 50’-es évek szigorú totalitárius berendezkedésével véget ért a barbár dionüszoszi, monstre korszak és bekövetkezett, a leplezett gyávaság, a tényleges közöny, az ún. enyhülés az egyén feletti nehezen kitapintható kontrollja, az *arcana imperii* (*a világon mindenhol*) és beköszöntött a jólét, a tartós béke és a hurrá.

Következmény: ma már nem elég kenyérrel betömni az üvölt? tömeg pofáját. **Mindent meg kell neki adni, amit akar. Mindent.** Azt is, amit nem lehet, amit nem szabad.

A (mai kor) legmélyebb egzisztenciális értelemben (ahogyan Camusnél olvashatjuk) vett boldogjai az Al-Káida, az Iszlám Állam h?béresei, csatlósai, öngyilkos merényl?i, kivégz?i, elfátyolozott asszony-állatai, lefejezett, elégetett keresztényei (és ezt még valódi, megtapasztalható boldogságnak képzeljük el). Nem az áldozati, hóhér szerep felmagasztalásáról van szó, hanem a teljes önazonosságról.

De az ebben rejl? boldogságot, a mai baloldal, az egész rendszer tagadja, azt gondolja – a társadalmi struktúra, az állam közbeavatkozása, a fogyasztói örömök lefedhetik, **a befogadás, az egyenl?ség mindent egybemosó erejének hamis, rossz alapokon álló illuzórikus fétise.** Semmit sem tud a boldogságról.

Gy?lölik a paradoxonokat, a feloldhatatlan ellentmondásokat (azaz gy?lölnek „engem” is) – a kívülállás ellentéteket, egyenl?tlenségeket okoz ezért meg kell sz?ntetni, minden a társadalommal szemben megfogalmazott radikális vélemény, extrém és veszélyes.

> *„A Párt azt kívánja, hogy tagadjuk meg a szemünk és fülünk révén szerzett tapasztalást. Ez végs?, leglényegesebb parancsa. Winston elbátortalanodott, ha a vele szemben álló irtózatos er?re gondolt; arra a könnyedségre, amellyel bármelyik pártértelmiségi legy?zhetné ?t, ha vitára kerülne a sor; a ravasz érvekre, amelyeket ? nem lenne képes megérteni, s még kevésbé tudna felelni rájuk. (…)”*

Az embert – másféle – hamis etika felé terelik, a posztmodern értéksemlegesség, a min?ségnélküliség felé. Egy ilyen rendszerben a tehetség, az egyéniség, az önállóság kérlelhetetlenül uniformizálódik (t?rhetetlen) és láthatatlan lesz. A konformizmus, a lustaság, a homogén közösséghez való tartozás, az ütközés- súrlódásmentes, kockázatmentes élet, a társadalmi harmónia, a könnyen kezelhet?ség, mint riasztó jöv?kép.

Az alkalmasság, az alkalmatlanság között a szürke zónában, az unalomban, az id?t kitölt? szórakozásban, gyereklétben. A biztonságos élet (hamisan a társadalmiba vetett bizalom vagy egyszer?en: szimpla ostobaság – vak vezet világtalant). A devianciák, a b?nözés lassú felszámolódása (miután mindenki hasonlóan optimális anyagi helyzetben van, mindenki hasonlóan iskolázott), az emberben rejl? eredend?en rossz elkenése és hazug felcserélése valami rejtélyes, megnevezhetetlen jóval; úgy, hogy ez a jó gonoszabb, embertelenebb, mint a rossz, amit megtagad – mert kizárja az ember megváltását. A lényegét?l: a szellemt?l fosztja meg. Maga a b?n, az eredend? b?n elfogadása – az ember erkölcsi mélységeit tárhatja fel. És erre nincsen más lehet?ség.

A többi út, egyenesen Auschwitzba vezet vissza.

Ez az a pont, ami összeköti a mai posztlibsi, élcsapatos, haladó dumákat, a náci, SS ugatással. **Társadalmakat építeni annyit jelent, mint Mao Ce-tung-ot, Pol Pot-ot csalánnal elverni a g?zben,** Dzsugasvilivel elereszteni a langyos medencébe, vagy éppen Goebbels forró valagára csattanós pacsit adni a hidegzuhany alatt.

Egy ilyen (az ember eredend? b?nös természetét megtagadó) társadalomban a személyiség nem érzi, hogy dolga van önmagával. Így, ami marad, az csak önmarcangoló pszichologizálás, parttalan önkínzás, a kényszer? behódolás. Semmi szakralitás. A nézhetetlen, a 70’-es évek Bergmann-filmjeinek önmagába zárt világa. Pszeudó-állapot. Az élethazugságok kiterjesztése mindenre és mindenkire. Érzi, hogy nincsen a helyén, kimondani viszont egyre nehezebb lesz, végül már meg sem tud szólalni.

> *„A konformizmus: ha az ember nem a valósággal, hanem a tényekkel keresi az összhangot. Mi a valóság? Röviden: önmagunk. Mik a tények? Röviden: a képtelenségek. A kett? kapcsolata, röviden: az erkölcsi élet, a sors. Vagy: nincs kapcsolat, ez a tények elfogadása a véletlenek és a hozzájuk való igazodások sorozata. Így a konformista maga is ténnyé, képtelenséggé válik. Elveszti szabadságát, felrobbantja centrumát, és szétszóródik a tények ?rjében. Az ismeretlen, vészesen távolodó darabkákból soha többé nem tudja összerakni idegen életét. Az ember ellentétévé válik: géppé, skizofrénné, szörnyeteggé. Áldozat lesz és hóhér.”* – írja Kertész (nem az Ákos).

A nyugati hegemóniában minden eszköz, helyzet adott, hogy id?vel (ha az Iszlámot és a Kereszténység maradékát is sikerül majd megtörni, semlegesíteni) valósággá váljon. A jelenleg zajló kulturális relativizmus, a semlegesség átmenete csak a kezdet ebben az önm?köd? folyamatban. A fogyasztói társadalom hatalomátvétele (mindenen), a médiaképesség kiterjedése, a totális spektákulum-világ, a technokrata javító szándék és a poszthumán ideológia el fogja pusztítani az emberi civilizációt (vagy már el is pusztította?).

A csóró reakciósok halálra lettek ítélve, amikor nem égették el a nagy” humanistákat (a reneszánsz embert) a máglyákon, hanem inkább megkegyelmeztek nekik. Ott lett eladva minden.

Ha már máglyáknál és lángoknál tartunk. Aminek az újbóli megjelenését?l a legjobban félek: a könyvmáglyák (az embermáglyákat – állítólag – egész hamar meg lehet szokni, ugye drága németeink?). A mai szabadságjog-

élcsapatokkal a másik gebasz, hogy **csak önmagukat és egymást olvassák önigazolások után,** mert amikor egyszer megpróbálták, akkor rettegve baszták a sarokba (pl.) Dosztojevszkijt.

Nézem az itt-ott fellelhet? bárgyún és törhetetlen cinizmussal felénk vigyorgó stockphoto-dramaturgiáig leegyszer?sített, kiüresített boldogság-töredékeket, a vigyorgó svéd (dán) koponyákat, ölükben egy megtermett beduinnal. Örökre képbe záródott titok: maga az arckifejezés, a leolvashatónak tetsz? érzelmek forrása. Felismerhetetlen.

A rejtély megmarad, de a kellemetlen sejtés beigazolódik, amikor valaki, egy minden sztereotípiát magába foglaló ismeretlen-ismer?s, kellemes ikea-sterilitással, az intim zónámon belül, a besz?r?d? liftzenére, azt súgja: *„…itt kell boldognak lenned”*.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló